

Zaak C-310/09

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique

tegen

Accor SA

[verzoek van de Conseil d'État (Frankrijk)
om een prejudiciële beslissing]

„Vrij verkeer van kapitaal — Fiscale behandeling van dividend — Nationale regeling die belastingkrediet toekent voor dividend dat door ingezetene dochterondernemingen van moedermaatschappij is uitgekeerd — Weigering van belastingkrediet voor door niet-ingezetene dochterondernemingen uitgekeerd dividend — Dooruitdeling van dividend door moedermaatschappij aan haar aandeelhouders — Verrekening van belastingkrediet met door moedermaatschappij bij dooruitdeling verschuldigde voorheffing — Weigering van teruggaaf van door moedermaatschappij betaalde voorheffing — Ongerechtvaardigde verrijking — Bewijs verlangd met betrekking tot belasting van niet-ingezetene dochterondernemingen”

Conclusie van advocaat-generaal P. Mengozzi van 22 december 2010 I - 8118

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 september 2011 I - 8150

Samenvatting van het arrest

1. *Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van kapitaal — Belastingwetgeving — Vennootschapsbelasting (Art. 49 VWEU en 63 VWEU)*

2. *Recht van Unie — Rechtstreekse werking — Nationale belastingen die onverenigbaar zijn met recht van Unie — Terugbetaling — Weigering — Voorwaarde — Belasting die rechtstreeks op koper wordt afgewenteld*
3. *Vrij verkeer van kapitaal — Beperkingen — Belastingwetgeving — Dividendbelasting (Art. 63 VWEU)*

1. De artikelen 49 VWEU en 63 VWEU staan in de weg aan wettelijke bepalingen van een lidstaat ter voorkoming van economische dubbele belasting van dividend, op grond waarvan een moedermaatschappij de voorheffing die zij moet betalen wanneer zij van haar dochterondernemingen ontvangen dividend dooruitdeelt aan haar eigen aandeelhouders, mag verrekenen met het belastingkrediet dat aan de uitkering van dat dividend is verbonden indien het dividend van een in die lidstaat gevestigde dochteronderneming betreft, maar die deze mogelijkheid niet bieden wanneer dat dividend afkomstig is van een dochteronderneming die is gevestigd in een andere lidstaat, daar volgens die wettelijke bepalingen in dat laatste geval geen belastingkrediet wordt toegekend ter zake van de uitkering van dat dividend door die dochteronderneming.

(cf. punt 69, dictum 1)

2. Wanneer een nationale belastingregeling ter voorkoming van economische dubbele belasting van dividend op zich niet leidt tot afwenteling op een derde van

door de betalingsplichtige onverschuldigd afgedragen belasting, verzet het recht van de Unie zich ertegen dat een lidstaat teruggaaf van de door de moedermaatschappij betaalde bedragen weigert, hetzij op grond dat die teruggaaf zou leiden tot ongerechtvaardigde verrijking van die vennootschap, hetzij op grond dat het door de moedermaatschappij betaalde bedrag voor haar geen boekhoudkundige of fiscale last vormt, maar in mindering komt op het totale bedrag dat aan haar aandeelhouders kan worden dooruitgedeeld.

De enige uitzondering op het recht op teruggaaf van in strijd met het recht van de Unie geïnde belastingen betreft het geval waarin een ten onrechte geïnde belasting door de belastingplichtige rechtstreeks op de koper is afgewenteld.

(cf. punten 74, 76, dictum 2)

3. Het gelijkwaardigheids- en het doeltreffendheidsbeginsel staan er niet aan in de weg dat aan teruggaaf aan een moedermaatschappij van bedragen waardoor moet worden gewaarborgd dat op door die vennootschap dooruitgedeeld dividend dat is uitgekeerd door in een lidstaat gevestigde dochterondernemingen van die moedermaatschappij en dividend dat afkomstig is van dochterondernemingen die in andere lidstaten zijn gevestigd, dezelfde belastingregeling wordt toegepast, de voorwaarde is gekoppeld dat de belastingplichtige voor elke dividendbetaling de gegevens overlegt die hij als enige in bezit heeft, met name inzake het daadwerkelijk toegepaste belastingtarief en het belastingbedrag dat daadwerkelijk is betaald over de winst die zijn in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen hebben behaald, terwijl voor in bedoelde lidstaat gevestigde dochterondernemingen dat bewijs, dat

de overheid bekend is, niet vereist is. De overlegging van die gegevens mag echter slechts worden verlangd onder het voorbehoud dat het in de praktijk niet onmogelijk of uiterst moeilijk is, het bewijs te leveren van de door in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen betaalde belasting, gelet op onder meer de wettelijke bepalingen van die lidstaten op het gebied van de vermijding van dubbele belasting en de registratie van af te dragen vennootschapsbelasting alsmede de bewaring van administratieve bescheiden. Het staat aan de verwijzende rechterlijke instantie om na te gaan of aan die voorwaarden is voldaan.

(cf. punt 102, dictum 3)